

גדעון / ירובעל

אשר שנה - מזבח אבנים ומזבח אדמה צוה לעשות, ואת זו שנה כי חק היתה לכנענים. ואף על פי שהיתה אהובה לו בימי האבות עכשו שנהא, מאחר שעשאוה אלו חק לעבודה זרה:

4. רלב"ג שופטים פרק ו

(כז) ולפי שזה הענין לא היה יכול גדעון לעשותו הוא לבד ויקרא י' אנשים מעבדיו יעזרוהו בזה עם שזה היה קדוש השם והיה מן הראוי שיהיה בפרהסיא לפי מה שהיה אפשר לו והמספר המעט שישלם בו זה הוא י' ולולי יראתו את בית אביו ואת אנשי העיר שימנעו אותו מעשות זה היה עושה זה ביום להוסיף בזה פרסום:

1. רלב"ג שופטים פרק ו

(כז) על ראש המעוז הזה - הוא הסלע שהניח עליו הבשר והמצות:

2. גמ' תמורה כח:

אמר רבי אבא בר כהנא, שמנה דברים התיירו באותו לילה: חוץ, ולילה, וזרות, וכלי שרת, [וכלי אשירה], ועצי אשירה, ומוקצה, ונעבד

3. רש"י דברים פרק טז פסוק כב

(כב) ולא תקים לך מצבה - מצבת אבן אחת, להקריב עליה אפילו לשמים:

Breishit Rabbah 38:13

AND HARAN DIED IN THE PRESENCE OF HIS FATHER TERAH (XI, 28). R. Hiyya said: Terah was a manufacturer of idols. He once went away somewhere and left Abraham to sell them in his place. A man came and wished to buy one. 'How old are you?' Abraham asked him. 'Fifty years,' was the reply. 'Woe to such a man!' he exclaimed, 'you are fifty years old and would worship a day-old object! At this he became ashamed and departed. On another occasion a woman came with a plateful of flour and requested him, 'Take this and offer it to them.' So he took a stick, broke them, and put the stick in the hand of the largest. When his father returned he demanded, 'What have you done to them?' 'I cannot conceal it from you,' he rejoined. 'A woman came with a plateful of fine meal and requested me to offer it to them. One claimed, "I must eat first," while another claimed, "I must eat first." Thereupon the largest arose, took the stick, and broke them.' 'Why do you make sport of me,' he cried out; 'have they then any knowledge!' 'Should not your ears listen to what your mouth is saying,' he retorted.

2. Thereupon he seized him and delivered him to Nimrod. 'Let us worship the fire!' he [Nimrod] proposed. 'Let us rather worship water, which extinguishes the fire,' replied he. 'Then let us worship water!' 'Let us rather worship the clouds which bear the water.' 'Then let us worship the clouds!' 'Let us rather worship the winds which disperse the clouds.' 'Then let us worship the wind!' 'Let us rather worship human beings, who withstand the wind.' 'You are just bandying words,' he exclaimed; 'we will worship nought but the fire. Behold, I will cast you into it, and let your God whom you adore come and save you from it.' Now Haran was standing there undecided. If Abram is victorious, [thought he], I will say that I am of Abram's belief, while if Nimrod is victorious I will say that I am on Nimrod's side. When Abram descended into the fiery furnace and was saved, he [Nimrod] asked him, 'Of whose belief are you?' 'Of Abram's,' he replied. Thereupon he seized and cast him into the fire; his inwards were scorched and he died in his father's presence. Hence it is written, AND HARAN DIED IN THE PRESENCE OF (AL PENE) HIS FATHER TERAH"

5. בראשית רבה (וילנא) פרשה לח

וימת הרן על פני תרח אביו, רבי חייא בר בריה דרב אדא דיפו תרח עובד צלמים היה, חד זמן נפיק לאתר, הושיב לאברהם מוכר תחתיו, הוה אתי בר אינש בעי דיזבן והוה א"ל בר כמה שנין את, והוה א"ל בר חמשין או שיתין, והוה א"ל ווי ליה להוה גברא דהוה בר שיתין, ובעי למסגד לבר יומי, והוה מתבייש והולך לו, חד זמן אתא חד איתתא טעינה בידה חדא פינך דסולת, אמרה ליה הא לך קרב קודמיהון, קם נסיב בוקלסא בידיה, ותבריהון לכולהון פסיליא, ויהב בוקלסא בידיה דרבה דהוה ביניהון, כיון דאתא אבוה א"ל מאן עביד להון כדון, א"ל מה נכפר מינך אתת חדא איתתא טעינה לה חדא פינך דסולת, ואמרת לי הא לך קריב קודמיהון, קריבת לקדמיהון הוה דין אמר אנא איכול קדמאי, ודין אמר אנא איכול קדמאי, קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב בוקלסא ותברינון, א"ל מה אתה מפלה בי, וידעין אנון, א"ל ולא ישמעו אזניך מה שפיך אומר.

2. נסביה ומסריה לנמרוד, א"ל נסגוד לנורא, א"ל אברהם ונסגוד למיא דמטפין נורא, א"ל נמרוד נסגוד למיא, א"ל אם כן נסגוד לעננא דטעין מיא, א"ל נסגוד לעננא א"ל אם כן נסגוד לרוחא דמבדר עננא, א"ל נסגוד לרוחא א"ל ונסגוד לבר אינשא דסביל רוחא, א"ל מילין את משתעי אני איני משתחוה אלא לאור, הרי אני משליכך בתוכו, ויבא אלוה שאתה משתחוה לו ויצילך הימנו, הוה תמן הרן קאים פלוג, אמר מה נפשך אם נצח אברהם אנא אמר מן דאברהם אנא ואם נצח נמרוד אנא אמר דנמרוד אנא, כיון שירד אברהם לכבשן האש וניצול, אמרין ליה דמאן את, אמר להון מן אברהם אנא, נטלוהו והשליכוהו לאור ונחמרו בני מעיו, ויצא ומת על פני תרח אביו, הה"ד (שם/בראשית/יא) וימת הרן על פני תרח וגו'.